

3785 **Ænfte Beh. af Forfl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1877 til 31. Marts 1878.** 3786

Flerallet har lagt den for os. Det er ikke Min- dretallet i denne Sal, der er Skyld i, hvis der ikke kommer Enighed til Veie mellem de to Dele af Rigsdagen; det er de Herrer selv. Naar det ærebe Fleral selv her har erklæret — og det er erklæret flere Gange — at det med Villie har sat Bestemmelser ind i Finantsloven eller udeladt Be- villinger af Finantsloven, hvorved Ministeriet skal blive bragt i en saadan Stilling, at det skal være saa godt som ude af Stand til at vedblive Statens Styrelse, saa har Flerallet jo selv skabt en Til- stand, som ligger udenfor Forfatningens Forud- sætninger. Det er givet, at naar den 1ste April kommer, og vi altsaa staa med en Finantslov eller rettere uden en Finantslov, idet Landstthinget og Folkethinget have vedtaget to aldeles forskjel- lige, saa har det ærebe Fleral saa vist, som det har Magten her i dette Thing, Ansvar for, at vi befinde os i denne Tilstand. Altsaa, siger jeg, naar vi komme dertil, at vi staa med to aldeles forskjellige vedtagne Udkafl til Finantslov, et af Landstthinget og et af Folkethinget, saa kan jeg aldeles ikke indse, at det nuværende Ministerium har noget andet Ansvar, end ethvert andet Mini- sterium vilde tage imod i det Dieblit, det overtog Regjeringens Fjærlse. — Da vi ere komme ind paa dette Gebet, den provisoriske Finantslov, skal jeg, da de ærebe Herrer fra den anden Side have bragt dette Spørgsmaal paa Bane, udtale mig ogsaa om dette Punkt. Jeg veed min Ryg fri, jeg har aldrig nogensinde erklæret en provisorisk Finantslov for at staa i Strid med Forfatningen, og jeg skal derfor blot tilspie een Ting, og det er det, at ethvert politisk Parti naturligvis kan ikke Andet end anse det for ligefrem at tage Funda- mentet bort fra dets Fjodder, naar der er en saa- dan Mulighed tilstede som en provisorisk Finants- lov, og derfor har ethvert politisk Parti, der har været ved Magten, altid kæmpet paa Liv og Død mod Tanken om en provisorisk Finantslov. Men fordi det har gjort det, derfor er Forfatningens Bestemmelser i saa Henseende hverken gjorde stær-kere eller svagere. Under normale Forhold kan en provisorisk Finantslov ikke tænkes, og jeg siger, at den Regjering, som vilde bruge en provisorisk Finantslov til at omgaa Thingets forfatningsmæs- sige Myndighed, efter min Overbevisning vilde handle grundlovsstridig; men en anden Ting er, naar man skaber en Tilstand, hvor Regjeringen ikke er istand til hverken med Folkethinget eller Landstthinget at faae en Finantslov tilveiebragt.

Jeg siger, at, naar man skaber en Tilstand, og de Herrer have Meddelagtighed i at skabe en saadan Tilstand (Stemmer: Det har Landstthinget ogsaa; Regjeringen skaber Tilstanden!) Jeg beder om Forlæbelse, mine Herrer, det, her forhandles i dette Dieblit, er Finantsloven, som Landstthinget har vedtaget i een Stikkelse og Folkethinget i en anden, og vi have vor Meddelagtighed i at skabe denne Tilstand.

Formanden (Krabbe): Det ærebe Med- lem fik Ordet udenfor sin Tur for en kort Be- mærkning. Det ærebe Medlem benyttede imidler- tid Ordet paa en noget forskjellig Maade. Af det ærebe Medlems Udtalelser kan jeg ikke und- lade at paatale et enkelt Udtraaf, idet det ikke er tilladt at betegne sine Modstanderes Optraeden som latterlig; det er et Brud paa de Former, man skylder sine Modstandere. At hele det ærebe Medlems Udtalelse havde en noget mere udstående Karakter — og derfor ogsaa fik en tilsvarende Virkning — end ønskeligt er, det vil jeg lægge mindre Vægt paa, men dog i Forbindelse hermed nævne det.

Jagd: Maa jeg blot hertil bemærke, at Udtrykket „latterlig“ blev først fra den anden Side henvendt paa mig, og jeg besvarede det dermed, at det var muligt, at det Latterlige laa paa den anden Side. Det var kun som Ripost, at jeg tilbageviste Udtrykket „latterlig“, som blev hen- vendt til mig.

Formanden (Krabbe): Jeg tror, at det ærebe Medlem tager feil, naar han mener, at det var kommet i en Tale, som er blevet holdt her i Thinget. Derimod hørte jeg ganske vist, at ærebe Medlemmer tillode sig nogen Munterhed, medens det ærebe Medlem talte; men det er No- get, som der gjenfædig bliver baaren over med under Talerne.

J. A. Hansen: Jeg er ikke i den Fri- stelse at lade mig henrive enten til Latter eller til nogen Udtalelse i Anledning af, hvad den ærebe sidste Taler, det ærebe Medlem for Thinget (Jagd) ansførte. Jeg er saa vant til at høre ham tale, og jeg tænkte ved mig selv: det be- høver ikke noget Svar. Underriben smiler jeg ad det ærebe Medlems Udtalelser og tænker, at han dog en Gang skal mærke, at den Maade, han